

GABRIELA SPUSTOVÁ IZAKOVIČOVÁ

TRINÁSTA KOMNATA

TRINÁSTA KOMNATA

Gabriela Spustová Izakovičová

RUAH 2016
Suchá nad Parnou

© Gabriela Spustová Izakovičová, 2016

Gabriela Spustová Izakovičová
Trinásta komnata

Vydalo vydavateľstvo RUAH
Suchá nad Parnou 919 01
ISBN 978-80-89604-20-3 (tlačená kniha)
ISBN 978-80-89604-21-0 (on-line kniha)

TISÍC ŽIVOTOV

(Sestína)

Viem prežiť tisíc cudzích životov.
Len jeden stoná nemou clivotou.
Len jeden je ten, čo je lopotou.
Ten jeden, čo sa svätí robotou.
Ten jeden, čo sa trápi nahotou.
Je to ten môj, ten ktorý musím žiť.
Ten, v ktorom len sám musím zvíťaziť.

Viem súdiť ľudí hluchou slepotou.
Viem pousmiať sa nad ich lopotou.
Viem víťaziť nad cudzou robotou.
A kričať nad ich biedou, nahotou.
Tiež viniť ich, keď zmieram clivotou.
Však iba jeden život musím žiť.
Ten, v ktorom len sám musím zvíťaziť.

Viem jarné vánky sfúknuť temnotou.
Viem nemé bôle nečuť hluchotou.
Viem vidieť viny ducha slepotou.
A ducha zabiť pravou, prázdnotou.
A prežiť tisíc cudzích životov.
Však iba jeden život musím žiť.
Ten, v ktorom len sám musím zvíťaziť.

Viem dobre radiť, kričať pravotou.
Viem sudcom byť i pravou porotou.
Viem dobre prežiť mnoho životov.
Len jeden neviem zvládnuť s krásou tou,
je to ten môj, ten ktorý musím žiť.
Ten, v ktorom len sám musím zvíťaziť.

AGATHÓN

AGATHÓN

páper v povetrí
neha
po dlhom smutnom čakaní
na dobrobytie

súzvuk túžení a bytia
krehká vložka na dlani
nežný detský bozk
dotyk vánku v sparne leta

jasný tón
harfa
čo brnkne jemne o srdce
nie hladozubo

ontologická krása
čo harmonizuje
pradávnny agathón
tón nefalošný
nehraný
tichý šum Boha
z ktorého pramení
túžba duše
privinúť sa
stúliť sa v lone nehy

nechať prúdiť miazgu duše
z koreňa až k oblohe
scelená do pôvodného súzvuku
bytí a Stvoriteľa
bolesťou očistená
od nánosov zbožšťovania ega
obteká hmotu tiel
a dáva odpočinúť
v silenciu hĺbok

MÚZY A DUCH

múza lyriky
Euterpé
prišla si si po mňa
spolu s Vetrom nad vodami
ľudských vášní
rozumu a vôle

Ruah sa vznáša nado mnou
a nedáva mi spať
Vietor
čo budí zo sna
pripravených
počúvať

Klio a Thália
ma vzali za ruku
do dejín ľudskej komédie
a Ruah dýcha do ich túžob dych
Duch svetla
čo chce osvetliť
náš časobeh

ty, Vietor
svetu stále dávaš z vôd
čo nesieš nebom z oceánu právd

nedáš mi spať a žiadaš ponor do studní
Som iba slúžka
Duchu pri nohách

VIETOR

ach, vietor
vietor štyroch strán
prevej mi túžby
prevej hrude vzdych
schlaď srdce
čo sa náhle roztlklo
a cval ho ničí
súži, bolí priam

ty, vietor
vietor štyroch strán
duj, fúkaj dušu zbitú o skaly
o skaly túžob
čo sa znížiť nevedia

ach, vietor, zavej
tuho duj
duj mocnejšie
no telu neublíž
len líž tie rany
citmi zjatrené

BRÁNOU RÁN

bránou rany do srdca chcú vojsť
hľadači Pravdy z brehu pred svitom
rany
čo radšej umrela než pozdvihla by zbraň
tou silou najväčšou sa smrti vysmiala

bránou rán mu do srdca chcú vojsť
v ňom slobody je prameň
victórie dych
a dobra láne večné
pre všetkých

VRÁTNICI

všetci sme vrátnikmi
pri dverách srdca
pri dverách lásky i nenávisti
pri dverách hnevu i odpustenia
pri dverách čakania
čakania na dážď
dážď vzkriesenia
dážď uvoľňujúci krč
svaloviny srdca